

Мнозина се спиратъ върху въпроса, какъ трѣбва да върватъ, въ коя църква да отидатъ? — Тѣзи нѣща сж остарѣли вече. Преди всичко, вие трѣбва да знаете имената на баща си и на майка си. И тогава, като кажете на майка си, че имате нужда отъ 50 хиляди златни лева, да разчитате, че ще ги получите. И наистина, не се минаватъ десетъ деня, и вие получавате тѣзи пари. Не заслужава ли тази майка да бжде обичана? Когато способниятъ ученикъ се интересува отъ нѣщо и отиде да запита учителя си, той не отваря ли специално за него библиотеката си и започва да му разправя по въпроса, отъ който се интересува? За неспособния ученикъ, за ученика, който нѣма любовъ въ себе си, учителтъ е затворенъ.

Човѣкъ трѣбва да работи съ вдѣхновение, ако иска да има успѣхъ. Не е въпросътъ за онова временно вдѣхновение. Има едно вдѣхновение, което, при всички условия на живота е непреривно, независимо това, дали човѣкъ е скърбенъ, или радостенъ. Каквото и да прави той, това вдѣхновение въ него е непреривно. То е Божественото, съ което човѣкъ непреривно трѣбва да гради. Докато е въ свѣта, човѣкъ ще се гнѣви, ще пада, ще става, но при всички условия той трѣбва да се държи за Божественото. Щомъ се справи съ злото въ будния си животъ, човѣкъ трѣбва да се справи съ него и въ снѣния си животъ. Забележете, нѣкой човѣкъ не върши никакво зло презъ деня, но въ време на снѣнъ върши кражби, убийства и редъ други престѣпления. Значи, на човѣка предстои задачата да се справи съ злото и въ снѣния си животъ, да дойде до положение да вижда предъ себе си само красиви, хубави образи. Човѣкъ е онзи, който е придобилъ чистота и въ будния, и въ снѣния си животъ. Не само това, но неговата душа трѣбва да бжде широка, чиста и благородна, безъ никакво петно, безъ никакви утайки, безъ никаква калъ. Най-малката нечистота въ него докарва вече злото. Отъ хиляди поколѣния насамъ, злото се е наслоило въ човѣка, и той трѣбва усилено да работи, да се освободи отъ него. Чистене е необходимо.

Като говоря по разни въпроси, нѣкои отъ моитѣ слушатели бързатъ, искатъ да схванатъ изкуството да живѣятъ. Тѣ сами знаятъ това изкуство отъ преди хиляди години насамъ, но не трѣбва да се бърза. Бързането е лошъ признакъ. Постоянство се изисква отъ човѣка. Той трѣбва да има единъ центъръ въ себе си, една непреривна идея, къмъ която да се стреми. За тази целъ, той трѣбва да започне съ